

Ráno vstáváme poněkud znaveni po včerejším putování. V plánu cesty jsme s tím trochu počítali, že nějaká únava přijde, takže dnes máme spíše jenom jízdu autem a v plánu jedinou zastávku - Monument Valley.

Odjezd z Monticella

Vyjíždíme z Monticella, recepce ještě není otevřena, takže klíček od pokoje hážeme do schránky a jedem pro benzín. Pistole v nádrži, ale benzín neteče. Aha, tady se musí zvednout podpěrka pistole nahoru - no to je hezký patent. Ještě že mi to obsluha vysvětlila. Tak hotovo a jedem.

Navajo Twins

Držíme se na silnici číslo 191 až na křižovatku k 162. Zde zastavujeme na obhlídku Navajo Twins. Doporučuji zadat do navigace GPS, podle mapy jsme to suveréně přejeli a pak se kousek vraceli. Fotky za to stály. Takže určitě zastavte. Osada Bluff nabízí ještě možnost shlédnout repliku vojenské pevnosti z časů osídlování divokého západu. Detailně jsme to nemohli prozkoumat - bylo zavřeno. Pohled zvenku nabízí kromě ukázek budov i nějaké repliky indiánských stanů a povozy. Pokud zde budete a zastavíte, napište mi zda to za to stálo. Díky.

Mexican Hat

Po silnici 163 z Bluff pak pokračujeme dále. Tady již začíná opět panoramatický výhled do krajiny. U Valles trailer park zastavujeme na fotografie Mexican Hat - jak tam ten kámen může držet fakt nechápu. Mexican Hat je po pravé straně když pojedete z Monticella. Od hlavní cesty je asi do 500 metrů. Ještě poslední foto a pokračujeme dále.

Nebezpečí na cestě

Cestou se vyhýbáme úlomkům skal na vozovce. Asi zde padají často a tak je zde upozorňující značka. Nevím jestli když jí vidím má přidat nebo jet naopak pomalu. Ve finále jsem to řešil podle nálady.

Monument Valley - příjezd

Asi po půlhodině jízdy se dostáváme na dohled Monument Valley. Dlouhá silnice, která k němu vede se zařezává jako struna do krajiny. Pro focení jsme zvolili vhodný směr příjezdu. I načasování se povedlo. Sluníčko dává vyniknout rázu krajiny. Pokračujeme až k odbočce na Navajo Tribal park. Ano na ceduli je Navajo Tribal park. Trochu nás to zmátlo - chceme přece Monument Valley a indiány možná až potom.

Udělalí jsme drobnou chybu v přípravě a na jejím základě sjeli ze silnice místo doleva ke vstupu do parku na pěknou novou asfaltku. Přeci k Monument Valley povede pěkná cesta ne? Asi po 3 kilometrech začínám zjišťovat, že nevedla. Zastavujeme na pískové cestě, jelikož proti nám jede nějaké Pajero. Z toho monstra (proti našemu malému Nissanu) vystupuje místní nefalšovaná indiánka. Snažíme se jí doptat na Monument Valley. Pouze někam ukazuje rukama. Že by neuměla mluvit? Néne, uměla, jenomže né anglicky. Překvapení? My ano. Otáčíme auto z míst, kam nechodí ani lišky dávat dobrou noc a vracíme se zpět na hlavní silnici.

Monument Valley = Navajo Tribal park

Zkusíme tedy ten Navajo Tribal park. Vstupné zde tentokrát platíme. Naše karta tady není akceptována. Vstupné 10\$. Dostáváme mapku a pokračujeme k návštěvnickému centru. Áha, takže takhle to je, dvě jména pro jedno místo. Monument Valley je opravdu monumentální, eroze a působení

větru zde vytvořily skutečnou nádheru. Pokud budete věřit svému autu, můžete se vydat po cestě, kudy projížděla vdova McBainová ve filmu tenkrát na západě. Jenom cesta je již více vyježděná. Výmoly a jámy. Kdo svému autu nevěří, může využít nabídku místních potomků indiánů a svézt se s nimi na jeepu.

Nezapomeňte nafotit slavné rukavičky a pak zajít do návštěvnického centra pro talisman nebo hrneček s Henrym Fondou a Charlsem Bronsonem. Nebo ještě lépe, kupte si místní vykopané krystalky minerálů a pyrit zinku (tuším, že to tak bude správně) – tedy bláznovo zlato.

Plní dojmů a obtěžkáni suvenýry se vracíme do auta. Je odpoledne a vydáváme se k našemu dnešnímu ubytování – Motel 6 v Page.

Z Monument Valley do Page

Do Page přijíždíme ještě před 18 hodinou – cesta byla překvapivě rychlá. Ubytujeme se a přemýšlíme co se zbytkem dne. Vydáváme se na místní turistické informace. Paní nám ochotně radí, že bychom se měli určitě vykoupat v Powellovo jezeře. Mimochodem už jsme v Arizoně – Arizóna, arizóna, to je tvrdých mužů zóna. Tak Limonádového Joa tu opravdu neznají, nevadí, jedeme se koupat a ještě se zastavíme na zdejší přehradu.

Jak (ne)dojet k jezeru - koupání v Lake Powell

Pokud budete sjíždět k jezeru hlídejte si cestu, místní jezdí až na břeh, ale terén je písčité a Nissánka jsme zahráblí. On se tedy zahrábl sám – tohle automat nevychytil. Kempaři u jezera povstali ze židlí a šli se koukat, který umělec to zahrabal. Tak to zase né, tohle prostě zvládneme. Znovu řadím a velice citlivou nohou se mi daří auto opět uvést do pohybu. Kempaři si otráveně sedají...

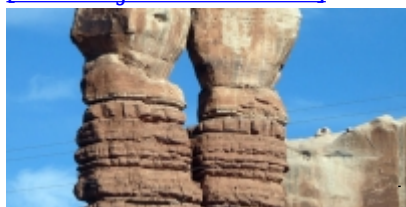
Koupání super, i cesta nahoru se zvládla. Rozjezd téměř od vody a pak jemná práce s plynem. Přiznávám – nahoře jsem si fakt oddechl. Přitom nahoře je parkoviště a stačí sejít 200 metrů na pláž. Asi nás zkazila Amerika svým autoturismem.

Glen Canyon Dam na Lake Powell a dinosauři

Vracíme se k přehradě. Venku stojí deska s otisky dinosaurů. Takovýchto pozůstatků se tu při stavbě vyhrabalo prý hodně a tahle je vystavená – pěkná tlapka (viz. foto). Prohlídka přehrady pomalu končí a vydáváme se zpět na ubytování. Dnes jsme měli odpočívat – no, já si odpočinul hlavně v jezeru (nebo spíše po odjezdu z pláže? □).

Ještě jedna taková zajímavá poznámka – pokud budete vyjíždět z Navajo parku, uvidíte silnici ztrácející se do skal. Po její pravé straně je pár domečků – zajedte tam. Je tam obchod, kde se prodává Navažský chléb. Jsou to dlouhé copy ze světlé mouky (a asi trochu i kukuřičné) posypaný kořením a ručně vyráběný. Koupili jsme si 2 balíčky (cca 2 kila) a byl vynikající. Rozhodně to byla změna oproti místnímu „tousťáku“ a „žemlím“, které jsou hodně přislazované.

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

CestovaniSvetem.CZ

CestovaniSvetem.CZ